

Skjenk meg din nåde
så jeg kan tjene
dem du elsker

*Skjenk meg din nåde
så jeg kan tjene dem du elsker*

Et utvalg skrifter
av Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá og Shoghi Effendi
utarbeidet av Det Internasjonale Undervisningscenteret
for de kontinentale rådgiverne og deres hjelperåd, mai 2018

Bahá'í
FORLAG

© 2022 Bahá'í Forlag

Engelsk originaltittel:
Give Me Thy Grace to Serve Thy Loved Ones

Den engelske originalen til dette dokumentet
er lastet ned fra the Bahá'í Reference Library:
www.bahai.org/library/

ISBN 978-82-90224-84-9 (trykt)
ISBN 978-82-90224-92-4 (PDF)

Bahá'í Forlag
www.bahaiforlag.no

EN SITATSAMLING
FOR
RÅDGIVERKONFERANSEN 2018

1

*V*i nærer håp om at ved den allvises og allvitendes miskunn kan det fordunklende støv bli fjernet og oppfatningsevnen skjerpet, slik at folk kan oppdage det formål de er skapt for. Hva som enn tjener til å minske blindheten og styrke synet, er på denne dag verd å overveie. Denne synsevnen virker som midlet og veilederen til sann kunnskap. Etter kloke menneskers vurdering er faktisk en skarp synsevne grunnlaget for en skarp forståelse.

Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas (Oslo: Bahá'í Forlag, 2017), s. 33

2

Hva som enn fører deg bort fra den ene sanne Gud og stenger deg ute fra den høystelskede, er klanderverdig og foraktelig, mens alt som trekker deg nærmere ham, er akseptabelt og prisverdig. En må betrakte ting med skarpsindighetens øye, sky hva som enn måtte føre til fjernhet fra Gud og bli bevisst alt som er kilden til nærhet og opplysning.

Fra en tavle av 'Abdu'l Bahá – oversatt fra persisk

- 3 Enhver sjel må tenke over hvor Guds velvilje holder til og hvilken atferd, hvilke manerer og hvilke ord som vil føre den nærmere sin Herre. En bør så anstrenge seg av hele sitt hjerte og bestrebe seg på å handle deretter.

Fra en tavle av 'Abdu'l Bahá – oversatt fra persisk

- 4 Når troens lys er tent i hjertets og sjelens lampe, vil dets spredende stråler opplyse hvert av legemets lemmer. Når dette strålende lys skiner ved hjelp av tungen, manifesteres det i talens og ytringens evner. Når dets stråler faller på øynene, åpenbares innsikt og sant syn, og når det beveger øret, gir det oppmerksom hørsel. Når dette lys utgyter sin utstråling på sinnet, fører det til anerkjennelse av den overmåte barmhjertige, og når det får lemmene til å gløde, finner det uttrykk i renhet og tilbedelse av Gud. Uten dette ville alle fysiske evner, alle lemmer og deler forbli ubrukelige og unyttige, og deres handlinger ville svinne hen som en hildring i ørkenen.

Fra en tavle av 'Abdu'l Bahá – oversatt fra persisk

- 5 Først og fremst bør man benytte ethvert middel til å rense sitt hjerte og sine motiver. Ellers ville det være fåfengt å engasjere seg i noen form for foretagende. Det er også viktig å avstå fra hykleri og blind etterligning, for den usle stank av disse vil raskt oppdages av ethvert menneske med forstand og visdom. Enn videre må vennene overholde

de spesifikke tider for ihukommelse av Gud, meditasjon, tilbedelse og bønn, siden det er høyst usannsynlig, nei, umulig, for noe foretagende å ha fremgang og utvikle seg i mangel av guddommelige nådegaver og bekreftelser. Man kan knapt forestille seg hvilken stor innflytelse ekte kjærlighet, sannferdighet og motivers renhet utøver på menneskenes sjeler. Men en troende kan ikke tilegne seg disse egenskaper med mindre vedkommende gjør daglige bestrebelse for å nå dem ...

Fra et brev datert 19. desember 1923 til bahá'íene i Østen – oversatt fra persisk, i *Living the Life: Excerpts from the Writings of Shoghi Effendi*, tredje utgave (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1997), s. 2

Behovet er svært stort overalt i verden, innenfor og utenfor troen, for at en sann, åndelig oppmerksomhet skal gjennomtrengre og være en drivkraft i menneskenes liv. Ingen administrative prosedyrer – uansett hvor mange – eller overholdelse av regler kan erstatte dette sjelens kjennetegn, denne åndelighet som er menneskets essens. 6

Fra et brev datert 25. april 1945 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende, i *Living the Life*, s. 26–27

... Vi må nå et åndelig plan der Gud kommer først, og store menneskelige lidenskaper er ute av stand til å vende oss bort fra ham. Vi ser ustanselig mennesker som enten på grunn av hatets makt eller den lidenskapelige 7

tilknytning de har til et annet menneske, ofrer sine prinsipper eller stenger seg ute fra Guds sti ...

Vi må elske Gud, og i denne tilstand blir en utbredt kjærlighet til alle mennesker mulig. Vi kan ikke elske ethvert menneske som sådan, men våre følelser overfor menneskeheten bør være motivert av vår kjærlighet til den Far som skapte alle mennesker.

Fra et brev datert 4. oktober 1950 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende, i *Living the Life*, s. 41–42

- 8 Tjeneste for Gud ligger i tjeneste for vennene. En må være ydmykhetens essens og legemliggjørelsen av saktmodighet. En må bli selvutslettelsen selv og bli helbredet fra enhver av selvets lidelser for å bli verdig trell-dom for den allmektiges terskel.

Fra en tavle av 'Abdu'l Bahá – oversatt fra persisk

- 9 Hvil ikke, om så for et øyeblikk, og søk ikke behag, om så for en liten stund. Anstrem deg heller med hjerte og sjel så du kan yte hengiven tjeneste til bare én av vennene og bringe lykke og glede til ett skinnende hjerte. Dette er sann velgjørenhet, og ved den opplyses 'Abdu'l-Bahás panne. Vær du min partner og slutt deg til dette.

Fra en tavle av 'Abdu'l Bahá – oversatt fra persisk

Å leve for å undervise på denne dag, er som å lide martyrdøden i de 10
tidligere dager. Det er den ånd som beveger oss, som teller, ikke den
handling som denne ånd uttrykker seg gjennom, og denne ånd er å tjene
Guds Sak med hjerte og sjel.

Fra et brev datert 3. august 1932 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en
troende, i *Living the Life*, s. 9

Det råd som Shoghi Effendi ga deg angående å dele din tid mellom 11
tjeneste for Saken og beskjeftigelse med dine andre plikter, ble også
gitt til mange andre venner både av Bahá'u'lláh og Mesteren. Det er et
kompromiss mellom to vers i «Aqdas», ett som pålegger enhver bahá'í
å tjene utbredelsen av troen, og et annet, at hver sjel må være engas-
jert i en eller annen form for beskjeftigelse som vil komme samfunnet
til gode. I et av sine budskap sier Bahá'u'lláh at den høyeste form for
løsrivelse på denne dag er å være opptatt med et yrke og å være selv-
forsørgende. En god bahá'í er derfor den som ordner sitt liv slik at han
kan vie tid både til sine materielle behov og også til tjeneste for Saken.

Fra et brev datert 26. februar 1933 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en
troende, i *Living the Life*, s. 10

- 12 Det er ingenting som gjør at troen lykkes slik tjeneste gjør. Tjeneste er den magnet som tiltrekker guddommelige bekreftelser. Når et menneske er aktivt, blir det således velsignet av Den hellige ånd. Når det ikke er aktivt, kan Den hellige ånd ikke finne et hvilested i dets vesen, og således blir det berøvet dens helbredende og levendegjørende stråler.

Fra et brev datert 12. juli 1952 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende,
i Living the Life, s. 44

- 13 Å tjene Guds Sak er på denne dag å fremkalle kjærlighet og fellesskap blant hans venner. La oss omgås hverandre i den ytterste uselviskhet og selvutslettelse, med en strålende ånd, med mildhet, ydmykhet og trofasthet. La oss strebe etter å spre de guddommelige dufter, for menneskenes mottakelighet i disse dager er svært stor. Skulle dette feile, ville det være på grunn av vår svakhet som skyldes mangel på enhet og harmoni.

Fra en tavle av 'Abdu'l Bahá – oversatt fra persisk

- 14 På denne dag er enhver gjerning, hvor liten den enn måtte være, når den ikke er utført for Gud skyld, åpenbart tap, og ethvert ord, når det ikke er ytret for Guds skyld, kan bli årsak til en ildebrann.

Fra en tavle av 'Abdu'l Bahá – oversatt fra persisk

Hensikten med de hellige manifestasjoners tilsynekomst har alltid vært opprettelsen av fellesskap og kjærlighet i menneskehetens verden. Vennene bør derfor legge ned sine liv på denne arena så de kan forfriske verdens mennesker med den gjensidige kjærlighets vin og kan glede hjertene hos hele menneskeslekten. Jo mer de streber etter harmoni, desto større blir deres fremgang; jo mer de anstrenger seg for å oppnå enhet, desto mer vil de bevitne tegnene på guddommelig hjelp ... Luk ut uenighetens kilder og oppreis harmoniens grunnvoller. Klyng dere til fliken av Guds kjærlighet, og rens deres hjerter for ethvert spor av fremmedgjøring eller konflikt. Således kan de guddommelige gavers lys skinne strålende, og dere kan bli mottakerne av Sannhetens sols strålende herlighet. La hver og én av dere bli den andres tjener; la hver ofre seg for den andre.

Fra en tavle av 'Abdu'l Bahá – oversatt fra persisk

Dersom vi bahá'íer ikke kan oppnå dyp enhet oss imellom, svikter vi når det gjelder å virkeliggjøre hovedhensikten som Báb, Bahá'u'lláh og den elskede Mesteren levde og led for.

For å oppnå denne dype enheten, er et av de første viktige punkter som Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá fremhevet, at vi motstår den naturlige tilbøyeligheten til å la vår oppmerksomhet dvele ved andres feil og mangler snarere enn ved våre egne. Hver av oss er ansvarlig kun for

ett liv, og det er vårt eget. Hver og en av oss er uendelig langt fra å være «fullkomne som vår himmelske Far er fullkommen», og oppgaven med å fullkommengjøre vårt eget liv og vår egen karakter krever all vår oppmerksomhet, viljestyrke og energi. Hvis vi lar vår oppmerksomhet og energi bli brukt på å forsøke å få andre på rett spor og rette på deres feil, kaster vi bort verdifull tid. Vi er som plogmenn som hver har sitt plogspann å mestre og sin plog å styre, og for å holde sin fure rett, må han feste blikket på sitt mål og konsentrere seg om sin egen oppgave. Dersom han kikker til den ene eller andre siden for å se hvordan Tom og Harry klarer det og kritiserer deres pløying, ja da vil hans egen fure helt sikkert bli skjev.

Ikke noe emne er sterkere understreket i bahá'í-læren enn nødvendigheten av å avstå fra å finne feil og å baktale, samtidig som vi alltid må være ivrige etter å oppdage og rykke opp med roten egne feil og overkomme egne svakheter.

Dersom vi bekjenner vår lojalitet til Bahá'u'lláh, til vår elskede Mester og vår kjære Beskytter, da må vi vise vår kjærlighet ved lydighet overfor disse klart uttalte læresetningene. Handling og ikke ord er det de krever, og intet uttrykk for lojalitet og smiger – uansett hvor glødende det måtte være – vil kunne veie opp for å unnlate å leve i disse læresetningers ånd.

Fra et brev datert 12. mai 1925 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende,
i Living the Life, s. 5-7

I sannhet har de troende enda ikke fullt ut lært å støtte seg til hver- 17
andres kjærlighet for å få styrke og trøst i vanskelige tider. Guds
Sak er inngitt en voldsom kraft, og grunnen til at de troende ikke
oppnår mer fra den, er at de ikke fullt ut har lært å trekke veksler på
de mektige krefter av kjærlighet og harmoni som skapes av troen.

Fra et brev datert 8. mai 1942 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende,
i Living the Life, s. 19

Dette er i sannhet en tid da heltemot kreves fra de troendes side. 18
Selvoppofrelse, mot, ukuelig håp og tillitsfullhet er de karaktertrekk
de bør fremvise, for nettopp disse egenskaper kan ikke annet enn å
fange allmennhetens oppmerksomhet og lede dem til å spørre seg
om hva det er, i en verden som er så håpløst kaotisk og forvirret, som
leder disse menneskene til å være så sikre, så tillitsfulle, så fulle av
hengivenhet. Etter som tiden går, vil karaktertrekkene hos bahá'íene
i økende grad bli det som fanger deres medborgeres oppmerksomhet.
De må vise at de er hevet over hatet og beskyldningene som sliter
i menneskehetens hjerte, og i gjerning og ord tilkjennegi sin dype
tro på den fremtidige fredelige forening av hele menneskeslekten.

Fra et brev datert 26. oktober 1941 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en
troende, *i Living the Life, s. 17*

- 19 Når det gjelder ... og den mangel på harmoni som synes å eksistere blant visse av vennene ... når bahá'íer tillater verdens mørke krefter å få innpass i deres egne relasjoner innenfor troen, setter de dens fremgang alvorlig på spill. Alle bør være rede og villige til å sette til side enhver personlig følelse av urett – berettiget eller uberettiget – til det beste for Saken, for menneskene vil aldri slutte seg til den før de i dens samfunnsliv ser avspeilet dette som er så iøynefallende mangelfullt i verden: kjærlighet og enhet.

Fra et brev datert 13. mai 1945 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til Nasjonalt Åndelig Råd for Australia og New Zealand, i *Living the Life*, s. 27

- 20 O dere som er betatt av den guddommelige Skjønnhet! O dere som er henrykket av den sanne Elskede. På denne dag når prøvelser og vanskeligheters voldsomme stormer har omsluttet verden og frykt og beven har rystet planeten, må dere bli synlige over den urokkelige standhaftighets horisont med skinnende ansikter og strålende panner på en slik måte at terroren og forvirringens mørke kan bli fullstendig tilintetgjort og visshetens lys kan skinne strålende i de opplyste himler.

Fra en tavle av 'Abdu'l Bahá – oversatt fra persisk

○ dere venner av 'Abdu'l-Bahá! Nasjonenes uroligheter og deres folks larm er gitt og uunngåelig på dagen for Det største navns åpenbaring. 21
Vidommen i denne ugjenkallelige forordning er klar og tydelig. For når prøvelsens vinder blåser, blir de skjøre trær rykket opp med roten, mens de velsignede trær blir gjort faste og ubevegelige. Styrregn foruroliger og sprer de krypende ting som går på jorden, mens hagene fylles med anemoner og frembringer roser og søte urter, og nattergalene synger sine melodier – en myriade av sanger i ethvert øyeblikk. Dette er en gave til de rettferdige og en ulykke for dem som er svake. Takk Gud for at deres føtter er faste og deres ansikter, som rent gull, gløder i prøvelsenes ild. Jeg bønnfaller den ene sanne Gud om at dere dag for dag kan vokse i fasthet og standhaftighet.

Fra en tavle av 'Abdu'l Bahá – oversatt fra persisk

Jeg bønnfaller Gud om at du dag for dag kan bli mer standhaftig, slik at 22
du som en uinntagelig festning kan motstå prøvelser og vanskeligheters brusende osean. Verdens folk er som trær. De som er uten røtter, velter av den minste bris, mens de som har dype røtter og blir sterke og faste, ikke rystes av voldsomme vinder, og med tiden frembringer de blader og blomster og frukt.

Fra en tavle av 'Abdu'l Bahá – oversatt fra persisk

23 Guds fullendte visdom er imidlertid mangfoldig, og ikke alle sjeler kjenner til dens mysterier. Hans altomfattende barmhjertighet og hans altomfavnende visdom medfører sannelig visse tvingende nødvendigheter som overgår menneskesinnets fatteevne. Så sørg ikke om prøvelser, vanskeligheter og motgang blir enda større, for Guds nåde og rike gaver er likeledes uopphørlige. Hvor ofte flykter ikke mennesket fra én ting idet det retter alt sitt håp mot en annen, og likevel viser det seg til sist at det de ønsker seg er skadelig og fordervelig, mens det som ble ringeaktet er kilden til nytte og gagn!

Vandre derfor på ettergivenhetens og underkastelsens sti. La ikke noen gjenvordigheter bedrøve ditt hjerte, og rett heller ikke ditt håp mot noen verdslige gaver. Vær lykkelig og tilfreds med hva Gud enn har villet, slik at ditt hjerte og din sjel kan finne ro og ditt indre vesen og din samvittighet kan oppleve sann glede. Om ikke lenge skal disse vanskeligheter og denne motgang svinne hen og indre fred og glede bli oppnådd.

Fra en tavle av 'Abdu'l Bahá – oversatt fra persisk

24 O du hvis øyne er rettet mot Abhá-riket! På denne tunge dag da fryktelige ulykker har rystet jordens grunnpillarer og prøvelsene og vanskelighetene sendt av Gud har satt jordens grunnvoller i bevegelse, forbli du fast og sterk i hans Sak gjennom Rikets kraft og bekreftelsene

fra det høye. Vær du så standhaftig som et urokkelig fjell, en uinntakelig festning, en fast borg og en ugjennomtrengelig hindring. La deg ikke forstyrre av prøvelsens vinder eller fortvile over alvorlige katastrofer. Den guddommelige hjelps stråleglans er spredt viden om fra Guds Rike, og de himmelske bekreftelsers skarer stiger uopphørlig ned fra den høyestes trone. Vær forvisset og tillitsfull.

Fra en tavle av 'Abdu'l Bahá – oversatt fra persisk

Vi bør imidlertid ikke glemme at et vesentlig kjennetegn ved denne verden er vanskeligheter og prøvelser, og at det er ved å overvinne disse at vi oppnår moralsk og åndelig utvikling. Som Mesteren sier, sorg er som plogfurer, jo dypere de går, desto rikligere vil fruktene være som vi oppnår. 25

Fra et brev datert 5. november 1931 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende, i *Living the Life*, s. 7

Du har beklaget de lite tilfredsstillende forholdene som er fremherskende i bahá'í samfunnet i ... Beskytteren er helt klar over Sakens stilling der, men har tillit til at alle hindringer som troen står overfor, uansett hva de er, til slutt vil bli overvunnet. Du må under ingen omstendigheter føle deg motløs og tillate slike vanskeligheter, selv om de måtte være avstedkommet ved dårlig oppførsel eller mangel på 26

kapasitet og fremsyn hos visse medlemmer av samfunnet, å få deg til å vakle i din tro og din grunnleggende lojalitet overfor Saken. Sannelig, de troende, uansett hvor kvalifisert de måtte være, enten som lærere eller administratorer, og hvor høye deres intellektuelle og åndelige fortjenester enn måtte være, må aldri bli betraktet som en standard som troens guddommelige autoritet og oppgave blir vurdert i forhold til. Det er til læresetningene selv og livene til Sakens grunnleggere de troende må vende seg for å få ledelse og inspirasjon, og bare ved strengt å opprettholde en slik holdning kan de håpe på å grunnlegge sin lojalitet overfor Bahá'u'lláh på en varig og uangripelig basis. Du må derfor fatte mot og med uopphørlig årvåkenhet og utrettelige kraftanstrengelser strebe etter å spille din fulle rolle i den gradvise utviklingen av denne guddommelige verdensordning.

Fra et brev datert 23. august 1939 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende, i *Living the Life*, s. 15–16

- 27 Kanskje den største prøve bahá'íer noengang blir satt på er fra hverandre, men for Mesterens skyld må de alltid være rede til å overse hverandres feil, be om unnskyldning for harde ord de har ytret, tilgi og glemme. Han anbefaler dere sterkt å handle på en slik måte.

Fra et brev datert 18. desember 1945 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende, i *Living the Life*, s. 28–29

Menneskelige svakheter og særegenheter kan være en stor prøvelse. 28
Men den eneste måten, eller kanskje jeg heller burde si den første og
beste måten å løse slike situasjoner på, er selv å gjøre det som er riktig.
En sjel kan forårsake at et helt kontinent blir opplyst.

Fra et brev datert 30. september 1949 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en
troende, i *Living the Life*, s. 39

Ofte er disse prøvelsene og vanskelighetene som alle bahá'í-samfunn 29
uvegerlig må gjennomgå, tilsynelatende fryktelige i øyeblikket, men
i etterkant forstår vi at de skyldtes den menneskelige naturs skrøpe-
lighet, misforståelser og de voksesmerter som ethvert bahá'í-samfunn
må oppleve.

Fra et brev datert 25. november 1956 skrevet på hans vegne til en troende,
i *Living the Life*, s. 49

Om du lengter etter evig liv, innånd de himmelske dufter; og om du 30
søker evigvarende liv, ha opphold i ly av Guds Ord.

Fra en tavle av 'Abdu'l Bahá – oversatt fra persisk

- 31 På denne dag finnes sann makt og styrke i den uforlignelige eliksir som forvandler formørkede virkeligheter til opplyste sjeler og forandrer uvitenhetens kjerne til et tegn på den overmåte barmhjertige. Den uforlignelige eliksir er intet annet enn Guds Ord, som har spredt guddommelig opplysning ut over den opplyste verden og ført hellighetens dufter over hele jorden.

Fra en tavle av 'Abdu'l Bahá – oversatt fra persisk

- 32 Guds Ord kan lignedes med den guddommelig vårtids livgivende briser. Når det blir sunget i åndelige melodier, skjenker det livets pust og tildele sann frelse. Det frembringer en rosehage fra den reneste jord, og fører sin moskusduft over hele verden.

Fra en tavle av 'Abdu'l Bahá – oversatt fra persisk

- 33 Hvis du leser Bahá'u'lláhs og 'Abdu'l-Bahás ytringer med uselvskhet og omhu og konsentrerer deg om dem, vil du oppdage sannheter som før var ukjente for deg og oppnå innsikt i problemer som har forvirret verdens store tenkere.

I Shoghi Effendis håndskrift, tilføyd et brev datert 30. januar 1925 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende, i *Living the Life*, s. 4

ISBN 978-82-90224-84-9

9 788290 224849

Bahá'í
FORLAG